

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 12 sierpnia 2024 r.

D/LE.NR.8361.75.2024

ZPO

Mariusz Błażejowski
Zakład Usługowo-Handlowy
„MARPOL”
ul. Powstańców nr 61
63 – 930 Jutrosin

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa”, art. 35a pkt 11 w zw. z art. 35c ust. 1 i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1209), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

Mariuszowi Błażejowskiemu - przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Mariusz Błażejowski Zakład Usługowo-Handlowy „MARPOL”, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Powstańców nr 61, 63 – 930 Jutrosin, NIP 6991192652, karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 9ca ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniach od 27 maja do 3 czerwca 2024 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Lesznie, przeprowadzili kontrolę na stacji paliw, ul. Powstańców nr 61, 63-930 Jutrosin, prowadzonej przez Zakład Usługowo-Handlowy „Marpol” Mariusz Błażejowski, ul. Powstańców nr 61, 63 – 930 Jutrosin.

Celem kontroli było sprawdzenie przestrzegania przez dystrybutora przepisów określonych art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy oraz przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. *w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1738) – zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 9ca ust. 4 ustawy.

W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości polegające na braku oznakowania identyfikatorem czterech pistoletów wydawczych oraz braku czterech identyfikatorów wydawanego paliwa na dystrybutorze w odniesieniu do oleju napędowego „B7”, co jest niezgodne z wymogami określonymi § 2 rozporządzenia. Stwierdzono tym samym niedopełnienie obowiązku kontrolowanego przedsiębiorcy wynikającego z art. 9ca ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy, „Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.”.

Stosownie do brzmienia § 1 pkt 1 rozporządzenia: „Rozporządzenie określa szczegółowy sposób: 1) oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazujących na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego; (...).”.

Jak wynika z § 2 rozporządzenia „Do oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych używanych do paliw ciekłych oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego stosuje się co najmniej umieszczony w widocznym miejscu identyfikator, w środku którego zamieszcza się symbol w kolorze czarnym na białym albo srebrnym tle wewnętrznym.”.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia „Paliwo ciekłe typu oleju napędowego oznacza się co najmniej identyfikatorem w kształcie kwadratu, w środku którego zamieszcza się symbol „BX”, gdzie X oznacza miejsce, w którym określa się liczbę wskazującą maksymalną zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) w procentach objętościowych.”.

Natomiast przepis § 3 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że „Długość boku identyfikatora, o którym mowa w ust. 1, umieszczonego:

- 1) na pistolecie wydawczym, w instrukcji obsługi pojazdu oraz na korku lub klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki wynosi co najmniej 13 mm;
- 2) na dystrybutorze oraz na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych wynosi co najmniej 30 mm”.

Stosownie do treści § 4 ust. 1 rozporządzenia, „Paliwo ciekłe typu benzyny silnikowej oznacza się co najmniej identyfikatorem w kształcie okręgu, w środku którego zamieszcza się symbol „EX”, gdzie X oznacza miejsce, w którym określa się liczbę wskazującą maksymalną zawartość etanolu w procentach objętościowych.”.

W myśl przepisu § 4 ust. 2 rozporządzenia „Średnica identyfikatora, o którym mowa w ust. 1, umieszczonego:

- 1) na pistolecie wydawczym, w instrukcji obsługi pojazdu oraz na korku lub na klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki wynosi co najmniej 13 mm;
- 2) na dystrybutorze oraz na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych wynosi co najmniej 30 mm.”.

Kontrolowane pistolety wydawcze i dystrybutor nie zawierały oznakowania zgodnego z wyżej przywoływanymi przepisami rozporządzenia. Wobec powyższego stwierdzono niedopełnienie przez kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 9ca ust. 1 ustawy.

Jak wynika z art. 35a pkt 11 ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 – 3.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1 -3, 6, 8 i 11 – 14, wynosi 5000 zł. Jak z kolei stanowi art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy, karę pieniężną, o której mowa powyżej wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 26 lipca 2024 r., zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 11 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i w piśmie z dnia 5 sierpnia 2024 r. (data wpływu do organu: 7 sierpnia 2024 r.) przedstawiła swoje stanowisko w sprawie w którym wskazała, w szczególności, iż pierwotnie miała posiadać wymagane oznakowanie – jednak nie było ono trwałe i z biegiem lat uległo zatarciu, a sprawa dotyczy małej stacji, która generuje niewielkie zyski. W konsekwencji przedsiębiorca wniósł o łagodny wymiar kary lub upomnienie.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 9ca ust. 1 ustawy w przypadku czterech pistoletów wydawczych (brak oznakowania identyfikatorem) oraz w związku z brakiem czterech identyfikatorów wydawanego paliwa na dystrybutorze - w odniesieniu do oleju napędowego „B7”, uwzględniając, iż na kontrolowanej stacji znajdowało się łącznie sześć pistoletów wydawczych (na dwóch stanowiskach), nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Brak oznaczenia rodzaju paliwa prawidłowymi identyfikatorami może skutkować poważnym uszkodzeniem pojazdu w przypadku zatankowania paliwem nieprzeznaczonym dla silnika danego pojazdu, przy czym identyfikatory te muszą posiadać cechy odpowiadające normom zawartym w rozporządzeniu, m.in. w zakresie ich kształtu i wielkości.

W ocenie organu, stopień naruszenia obowiązków przez kontrolowanego był zatem w tym przypadku wysoki, a co za tym idzie waga naruszenia prawa z całą pewnością nie jest znikoma.

Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie

z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku realizacji obowiązków określonych w art. 9ca ust. 1 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa – brakujące oznakowania zostały uzupełnione. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że odpowiednie oznakowanie pistoletów wydawczych paliw ciekłych oraz dystrybutora, zgodnie z przepisami ustawy i rozporządzenia, ma bardzo ważne znaczenie informacyjne z punktu widzenia ochrony interesów konsumenta. Brak wymaganych oznaczeń powoduje ryzyko powstania szkód oraz wprowadzenia klienta w błąd, co do rodzaju nabywanego paliwa. W sprawie nie ma możliwości usunięcia skutków

naruszenia np. wobec konsumentów, którzy skorzystali z usług strony w tym okresie i opuścili jej stację. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa. Co więcej, w ocenie organu, ewentualne usunięcie skutków naruszenia w przedmiotowej sprawie nie pozwoliłoby na spełnienie celów, dla których miałyby być wymierzona administracyjna kara pieniężna, uwzględniając w tym zakresie chociażby doniosły charakter naruszonych przez stronę obowiązków, czy okres czasu, w którym miało to miejsce.

Realizując zasadę prawa administracyjnego, uregulowaną w art. 11 Kpa, organ wyjaśnia, że przepis art. 35c ust. 1 ustawy przewiduje obligatoryjne nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, wyrażonej kwotowo w wysokości 5.000,00 zł w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 11 ustawy, tj. w związku z niedopełnieniem obowiązku właściwego oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutora w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego (art. 9ca ust. 1 ustawy). Zatem w związku ze stwierdzeniem tego typu naruszenia, organ nie dysponuje uznaniem administracyjnym w zakresie wysokości kary administracyjnej.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) Strona;
- 2) BA;
- 3) a/a.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz